

Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Του Α.Δ. Σαμαέλ

Σήμερα θα μιλήσουμε για τον συμβολισμό των Χριστουγέννων. Είναι ξεκάθαρο ότι χρειάζεται να διαλογιστούμε πάνω σε αυτό το εξαιρετικό γεγονός.

Ο Ήλιος, κάνει ένα ελλειπτικό ταξίδι που ξεκινάει στις 25 του Δεκεμβρίου. Μετά επιστρέφει για μια ακόμα φορά στο Νότιο Πόλο της Ανταρκτικής. Για αυτόν λοιπόν τον λόγο είναι απαραίτητο να συλλογιστούμε πάνω στο βαθύ νόημά του.

Αυτή τη στιγμή εδώ στον Βορά ξεκινά το κρύο, επειδή ο ήλιος απομακρύνεται προς την κατεύθυνση των νότιων περιοχών. Και στις 24 του Δεκέμβρη, θα έχει φτάσει στο υψηλότερο σημείο του ταξιδιού του με κατεύθυνση τον Νότο.

Αν ο ήλιος δεν έκανε την κίνησή του προς τον Βορά στις 25 του Δεκέμβρη, θα ήταν αδύνατο να αντέξουμε το κρύο, όλη η Γη θα γινόταν μια μεγάλη μάζα πάγου και κάθε ζωντανό πλάσμα θα πέθαινε.

Αξίζει λοιπόν να διαλογιστούμε πάνω στο γεγονός των Χριστουγέννων.

Ο Χριστός-Ήλιος πρέπει να προχωρήσει, για να μας παράσχει ζωή, και στην ισημερία της Άνοιξης σταυρώνει τον εαυτό του πάνω στη Γη. Στη συνέχεια το σταφύλι και ο σίτος ωριμάζουν και ακριβώς μέσα στην Άνοιξη είναι που ο Κύριος πρέπει να περάσει μέσα απ' τη ζωή του, το πάθος του και τον θάνατο, ώστε να μπορεί αργότερα να αναστηθεί μέσα στη Μεγάλη βδομάδα.

Ο φυσικός ήλιος είναι απλά το σύμβολο του Πνευματικού ήλιου, του Χριστού-Ήλιου. Όταν οι αρχαίοι λαοί λάτρευαν τον Ήλιο, όταν τον υμνούσαν, δεν υμνούσαν τον φυσικό ήλιο. Όχι, υμνούσαν τον Ήλιο του Μεσονυχτίου, τον Χριστό-Ήλιο.

Αναμφίβολα, είναι ο Χριστός-Ήλιος που πρέπει να μας οδηγήσει στους ανώτερους κόσμους της Συνείδησης. Κάθε μύστης που μαθαίνει να δουλεύει έξω από το φυσικό του σώμα κατά βούληση, καθοδηγείται από τον Ήλιο του Μεσονυχτίου, από τον κοσμικό Χριστό.

Είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε τις συμβολικές κινήσεις του Ήλιου του Μεσονυχτίου. Αυτός είναι που πάντα καθοδηγεί τον μνημένο, αυτός είναι που μας κατευθύνει, που δείχνει τι πρέπει και τι δεν πρέπει να κάνουμε. Μιλώ, με την πιο βαθειά εσωτερική έννοια, λαμβάνοντας υπόψη μου ότι ο κάθε μνημένος πρέπει να βγει έξω από το φυσικό του σώμα με τη θέλησή του (το να μη ξέρεις πώς να βγεις είναι για τους αρχάριους ή για αυτούς που κάνουν τα πρώτα βήματα σε αυτές τις μελέτες).

Άρα, από την στιγμή που κάποιος είναι πάνω στο μονοπάτι, πρέπει να καθοδηγείται από τον Μεσονύχτιο Ήλιο, από τον Χριστό Ήλιο, να μάθει να αναγνωρίζει τα σήματά του, τις κινήσεις του. Για παράδειγμα, αν κάποιος δει τον Ήλιο να βυθίζεται μέσα στην δύση, τι σήμα θα του περνούσε αυτό; Ότι κάτι πρέπει να πεθάνει μέσα στους εαυτούς μας. Αν αντίστοιχα κάποιος δει τον Ήλιο να υψώνεται στον ορίζοντα, τι σημαίνει αυτό; Ότι κάτι πρέπει να γεννηθεί μέσα μας.

Όταν έχουμε επιτύχει στις εσωτερικές δοκιμασίες μας, Εκείνος λάμπει εκθαμβωτικά στον ορίζοντα. Ο Κύριος μας στρέφει προς τους ανώτερους κόσμους και πρέπει να μάθουμε πώς να αναγνωρίζουμε τα σινιάλα του.

Ο Dubois και πολλοί άλλοι αποκρυφιστές έχουν μελετήσει το εξαιρετο γεγονός των Χριστουγέννων. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία (Και αυτό αναγνωρίζεται από τον Dubois) ότι όλες οι θρησκείες των αρχαίων χρόνων γιόρταζαν τα Χριστούγεννα.

Όπως ο φυσικός ήλιος προχωράει προς τον Νότο ώστε να προσφέρει ζωή σε όλη την πλάση, με τον ίδιο τρόπο ο Μεσονύχτιος Ήλιος, ο Ήλιος του Πνεύματος, ο Χριστός-Ήλιος, μας δίνει ζωή αν μάθουμε να υπακούμε τις εντολές του.

Προφανώς, η Βίβλος μιλάει για το ηλιακό γεγονός και είναι απαραίτητο να καταλάβουμε το μυστικό νόημά του. Κάθε χρόνο, το Κοσμικό δράμα του Χριστού-Ήλιου διαδραματίζεται στον Μακρόκοσμο (κάθε χρόνο επαναλαμβάνω). Ας λάβουμε υπόψη μας ότι κάθε χρόνο ο Χριστός-Ήλιος πρέπει να σταυρώσει τον εαυτό του μέσα στον κόσμο, να ζήσει το δράμα της ζωής, του πάθους και του θανάτου και να αναστηθεί εν τέλει σε ότι είχε υπάρξει, υπάρχει, και θα υπάρχει, δηλαδή σε όλη τη δημιουργία. Σε αυτή τη μορφή είναι που όλοι λαμβάνουν τη ζωή του Χριστού-Ήλιου.

Είναι επίσης αλήθεια ότι κάθε χρόνο ο Ήλιος, όταν απομακρύνεται προς τις νότιες περιοχές, μας αφήνει (εμάς στο Βορά) λυπημένους, επειδή πάει να δώσει ζωή σε άλλες περιοχές. Τα ατέλειωτα βράδια του χειμώνα είναι δύσκολα. Στη διάρκεια των Χριστουγέννων οι μέρες είναι μικρές και οι νύχτες μεγάλες.

Ας διαλογιστούμε πάνω σε όλα αυτά. Είναι βολικό για μας να καταλάβουμε τι πραγματικά συμβολίζει το Κοσμικό Δράμα. Είναι απαραίτητο ο Χριστός-Ήλιος να γεννηθεί και μέσα σε εμάς (είναι **επιτακτικό** να γεννηθεί και σε εμάς).

Η Βίβλος μιλάει για την Βηθλεέμ και για έναν στάβλο όπου είχε γεννηθεί. Ο στάβλος της Βηθλεέμ είναι μέσα μας, εδώ και τώρα. Ακριβώς, σε αυτόν τον εσωτερικό στάβλο ζούνε τα ζώα της επιθυμίας, όλα αυτά τα λάγνα «εγώ» που κουβαλάμε στην ψυχή μας, αυτό είναι εμφανές.

Η Βηθλεέμ η ίδια, είναι ένα εσωτερικό όνομα. Τους καιρούς που ο σπουδαίος Δάσκαλος Ιησούς ήρθε στον κόσμο, η κωμόπολη Βηθλεέμ δεν υπήρχε. Είναι εμφανές ότι όλα αυτά είναι απολύτως συμβολικά. Το «Βηλ»(ή «Βελ») που εννοείται στη λέξη Βηθλεέμ έχει ρίζα από τη γλώσσα των Χαλδαιών και σημαίνει «Πύργος Φωτιάς». «Βηθλεέμ» λοιπόν σημαίνει «Πύργος Φωτιάς»... Ποιός θα μπορούσε να αγνοήσει ότι το «Βηλ» είναι ένας όρος που σχετίζεται με τον Πύργο του Βηλ, τον Πύργο της Φωτιάς; Άρα, η βηθλεέμ είναι απόλυτα συμβολική.

Όταν ο μνημένος δουλεύει με την ιερή φωτιά, όταν ο μνημένος κατανακίζει από την εσωτερική φύση του τα ψυχικά επιπρόσθετα, όταν αληθώς κάνει αυτή τη δουλειά, αναμφίβολα θα πρέπει να περάσει μέσα από την μύηση της Αφροδίτης. Η κάθοδος του Χριστού στην καρδιά του ανθρώπου, είναι ένα κοσμικό-ανθρώπινο γεγονός μεγάλου βεληνεκούς. Αυτό το γεγονός είναι πράγματι η μύηση της Αφροδίτης.

Δυστυχώς, δεν έχει γίνει κατανοητό τι πραγματικά είναι ο Χριστός. Πολλοί πιστεύουν ότι ο Χριστός ήταν αποκλειστικά ο Ιησούς της Ναζαρέτ και κάνουν λάθος. Ο Ιησούς της Ναζαρέτ ως άνδρας, ή για να είμαστε πιο ακριβείς, ο Ιησούά Μπεν Παντιρά ως άνδρας, δέχτηκε την μύηση της Αφροδίτης, ενσάρκωσε τον Χριστό. Αλλά δεν είναι ο μοναδικός που έχει καταφέρει αυτή την μύηση. Ο Ερμής ο Τρισμέγιστος, ο τρεις φορές σπουδαίος Θεός Ίβις, Θώθ, είχε επίσης ενσαρκώσει τον Χριστό.

Ο Ιωάννης ο βαπτιστής, που πολλοί πίστευαν ότι είναι ο Χριστός, ο χρισμένος, αναμφίβολα είχε δεχτεί την μύηση της Αφροδίτης, είχε ενσαρκώσει τον Χριστό. Ο

γνωστικοί οπαδοί του Βαπτιστή των αγίων τόπων, ισχυρίζονταν ότι αυτός ήταν ο αληθινός Μεσσίας, ο Ιωάννης, και ότι ο Χριστός ήταν απλά ένας μαθητής του που ήθελε να ακολουθήσει τα βήματά του. Εκείνες τις μέρες γινόντουσαν συζητήσεις ανάμεσα στους οπαδούς του Ιωάννη, τους γνωστικούς Εσσαίους και άλλους.

Πρέπει επομένως να καταλάβουμε τον Χριστό όπως είναι: Όχι σαν έναν άνθρωπο ή αντικείμενο. Ο Χριστός είναι πολύ πιο μακριά από την προσωπικότητα, το «Εγώ» και την ατομικότητα. Ο Χριστός, στον αυθεντικό εσωτερισμό, είναι ο Λόγος, ο Ηλιακός Λόγος, που αντιπροσωπεύεται από τον ήλιο. Τώρα θα καταλάβουμε γιατί οι Ίνκας λάτρευαν τον Ήλιο. Οι Ναουάτλ λάτρευαν τον Ήλιο, καθώς και οι Μάγια και οι Αιγύπτιοι κλπ.

Δεν ήταν μία λατρεία προς τον φυσικό ήλιο, αλλά προς αυτό που κρυβόταν πίσω από το φυσικό σύμβολο. Προφανώς, αυτό ο οποίος λατρευόταν ήταν ο Ηλιακός Λόγος, ο Δεύτερος Λόγος. Αυτός ο Ηλιακός Λόγος είναι η Πολλαπλή Τέλεια Ενότητα (και η ποικιλία βρίσκεται εντός της ενότητας αυτής). Στον κόσμο του Κοσμικού Χριστού, η ξέχωρη ατομικότητα δεν υφίσταται. Για τον Κύριο όλοι μας είμαστε Ένα [...]. Και συμβαίνει ότι εκεί πάνω η ατομικότητα δεν υπάρχει, δεν υπάρχει προσωπικότητα ούτε «Εγώ». Εκεί όλα είναι ένα. Στον κόσμο του Λόγου δεν υπάρχει ξεχωριστή οντότητα. Ο Λόγος είναι τέλεια πολλαπλή ενότητα, είναι μια ενέργεια που ρέει και πάλλεται μέσα στην ολότητα της ύπαρξης, στο βάθος κάθε ατόμου, κάθε ηλεκτρονίου, κάθε πρωτονίου και εκφράζει τον εαυτό της σε κάθε άνθρωπο που είναι καταλλήλως προετοιμασμένος [...].

Όταν έναν άνθρωπο είναι καταλλήλως προετοιμασμένος, περνάει μέσα από την μύηση της Αφροδίτης (αλλά πρέπει να είναι δεόντως προετοιμασμένος) και μέσα από αυτή κερδίζει την ενσάρκωση του Κοσμικού Χριστού μέσα στον εαυτό του, μέσα στη ίδια την φύση του.

Η γέννηση του Ιησού στη Βηθλεέμ θα ήταν άχρηστη αν δεν γεννηθεί και στην καρδιά μας επίσης. Ο θάνατος και η ανάστασή του θα ήταν άχρηστες αν δεν πεθάνει και δεν αναστηθεί στην καρδιά μας. Αυτή είναι η φύση του Σωθέντος Σωτήρα [1]. Ο Εσωτερικός Χριστός πρέπει να μας σώσει από μέσα.

Αυτοί που περιμένουν την επιστροφή του Χριστού της Ναζαρέτ σε ένα μακρινό μέλλον κάνουν λάθος. Ο Χριστός πρέπει να έρθει τώρα, από μέσα μας. Η Δευτέρα παρουσία του Κυρίου είναι από μέσα, από τα βάθη της συνείδησής μας. Για αυτό και είναι γραμμένο: «Τότε, αν οποιοσδήποτε άνδρας έρθει και σου πει, κοίτα, εδώ είναι ο Χριστός, ή εκεί, να μην τον πιστέψεις...» . Ο Χριστός δεν θα έρθει από έξω μας αυτή τη φορά αλλά από μέσα. Θα έρθει από τα βάθη της καρδιάς μας αν ετοιμάσουμε τους εαυτούς μας.

Ο Απ. Παύλος το ξεκαθαρίζει αυτό λέγοντας : «...Έχοντας δικαιωθεί αυτό από την χάρη Του, θα γίνουμε κληρονόμοι σύμφωνα με την ελπίδα μας στην αιώνια ζωή» . Αν κάποιος μελετήσει τον Παύλο της Ταρσού προσεχτικά, θα δει ότι αυτός σε σπάνιες μόνο περιπτώσεις αναφέρεται στον ιστορικό Χριστό. Κάθε φορά που μιλάει για τον Ιησού Χριστό μιλάει για τον Εσωτερικό Χριστό, τον Εσωτερικό Ιησού Χριστό που πρέπει να εμφανιστεί στο βάθος του πνεύματός μας, της ψυχής μας.

Παράλληλα ένας άνθρωπος που δεν τον ενσαρκώνει, δε μπορεί να ειπωθεί αν θα έχει την αιώνια ζωή. Μόνο Αυτός μπορεί να παίρνει ψυχές από τον Άδη, μόνο Αυτός μπορεί πραγματικά να μας δώσει ζωή, μία γεμάτη ζωή. Πρέπει λοιπόν να είμαστε λιγότερο δογματικοί και να μάθουμε να σκεφτόμαστε σε σχέση με τον Εσώτερο Χριστό.

Όλος ο συμβολισμός που σχετίζεται με τη γέννηση του Ιησού Χριστού είναι αλχημικός και καβαλιστικός. Λέγεται ότι υπάρχουν Τρεις Σοφοί Άνδρες που πήγαν να τον προσκυνήσουν, καθοδηγούμενοι από ένα αστέρι. Αυτό το απόσπασμα δε θα μπορούσε να γίνει κατανοητό αν δεν γνωρίζουμε την αλχημεία, επειδή ο συμβολισμός αυτός είναι αλχημικός... Ποιό είναι το αστέρι και ποιοι είναι αυτοί οι τρεις σοφοί άνδρες; Εγώ σας λέω ότι το αστέρι είναι η σφραγίδα του Σολομώντα, το εξάκτινο αστέρι, το σύμβολο του Ηλιακού Λόγου.

Προφανώς, το ανώτερο τρίγωνο αντιπροσωπεύει το θειάφι, δηλαδή τη φωτιά. Και τι συμβολίζει το κατώτερο τρίγωνο στην Αλχημεία; Τον υδράργυρο, το νερό. Αλλά ποιο είναι το νερό για το οποίο μιλάνε οι αλχημιστές; Μιλάνε για ένα νερό που «δεν υγραίνει ότι ακουμπάει, για τον ριζικό μεταλλικό αριθμό» ή με άλλα λόγια για το Αξιοχεχάρι (Echihhehari), το ιερό σπέρμα. Αναμφίβολα, μέσα από την μετατροπή των σεξουαλικών εκκρίσεων αυτό το υπέροχο νερό, τα «αγνά νερά της Αμρίτα [2]» κατασκευάζεται ο υδράργυρος της μυστικής Φιλοσοφίας.

Αξίζει πραγματικά να διαλογιστούμε πάνω στη σφραγίδα του Σολομώντα. Εκεί βλέπουμε το ανώτερο τρίγωνο, που είναι ένας ζωντανός αντιπρόσωπος του θείου, και το κατώτερο, που είναι ένας ζωντανός αντιπρόσωπος του υδράργυρου. Αυτό σημαίνει, ότι η Ιερή Φωτιά, η Φωτιά του Αγίου Πνεύματος, πρέπει να γονιμοποιήσει την Χαοτική ύλη, ώστε να εμφανιστεί η ζωή. Πρέπει να γονιμοποιήσει τον Υδράργυρο της Μυστικής Φιλοσοφίας. Αναμφίβολα, είναι λιγάκι δύσκολο να καταλάβουμε το αστέρι της Βηθλεέμ αν δεν χρησιμοποιήσουμε την Σφραγίδα του Σολομώντα και την Αλχημεία.

Επαναλαμβάνω, ο Υδράργυρος είναι η Μεταλλική Ψυχή του Ιερού Σπέρματος και το θειάφι είναι η Ιερή Φωτιά Κουνταλίνη. Όταν το καταλάβουμε αυτό, μπορούμε να διαλευκάνουμε και κάτι άλλο: Το θειάφι πρέπει να γονιμοποιήσει τον Υδράργυρο. Με τον Υδράργυρο γονιμοποιημένο από το θειάφι μπορούμε να δημιουργήσουμε τα Ανώτερα Υπαξιακά Σώματα του Είναι. Είναι λοιπόν φανερό ότι αν δεν το κατανοήσουμε αυτό δε θα μπορέσουμε και να κατανοήσουμε ούτε την Σφραγίδα του Σολομώντα, ούτε το αστέρι που εμφανίστηκε στους Τρεις Σοφούς.

Για να το εξηγήσουμε καλύτερα, να ποιοι είναι οι Τρεις υδράργυροι:

- I. 1.Αυτός που οι αλχημιστές αποκαλούν Ακατέργαστος Υδράργυρος, δηλαδή το Ιερό Σπέρμα.
- II. 2.Ο δεύτερος Υδράργυρος είναι η Μεταλλική Ψυχή του πρώτου. Μέσα από την μετατροπή το σπέρμα μεταμορφώνεται σε ενέργεια. Αυτή η σεξουαλική ενέργεια λέγεται Μεταλλική Ψυχή του Σπέρματος.
- III. 3.Ο τρίτος είναι ο πιο σημαντικός. Είναι ο γνωστός Υδράργυρος που έχει γονιμοποιηθεί από το θειάφι.

Αυτό είναι λίγο δύσκολο να γίνει κατανοητό, αλλά αν δώσετε προσοχή, θα πάρετε τουλάχιστον μια ιδέα. Αν θέλετε να σας εξηγήσω τα Χριστούγεννα, πρέπει να σας τα εξηγήσω ως έχουν, αλλιώς ας μη τα εξηγήσω καθόλου...

Αναμφίβολα, το πρώτο πράγμα που έχουμε είναι ο ακατέργαστος υδράργυρος, το Ιερό Σπέρμα. Δεύτερον, έχουμε τη σεξουαλική ενέργεια, το αποτέλεσμα της μετατροπής του σπέρματος. Τρίτον, έχουμε τον Υδράργυρο που έχει ήδη γονιμοποιηθεί από το θειάφι, ή με άλλα λόγια, την σεξουαλική ενέργεια που έχει ήδη γονιμοποιηθεί από την Ιερή Φωτιά, ένα μίγμα ενέργειας και φωτιάς που

ανεβαίνει μέσα από την σπονδυλική στήλη, για να μας οδηγήσει στην Εσωτερική Αυτοπραγμάτωση του Είναι. Αυτός ο τρίτος υδράργυρος είναι η Κιβωτός των Ελλήνων. Επομένως, μέσα στη κιβωτό υπάρχει αλάτι, υπάρχει θειάφι και υδράργυρος, αυτό είναι εμφανές.

Εκεί, στους Μακρόκοσμους, το Νεφέλωμα είναι κατασκευασμένο από αλάτι, θειάφι και υδράργυρο. Μέσα σε αυτό το Νεφέλωμα βρίσκεται η Κιβωτός, η κιβωτός των Ελλήνων. Μέσα από το Νεφέλωμα αναδύονται οι κοσμικές ενότητες. Εδώ κάτω, εμείς πρέπει να δημιουργήσουμε την κιβωτό. Πώς; Μέσα από τη σεξουαλική μετατροπή. Από αυτή την Κιβωτό που αποτελείται από αλάτι, θειάφι και υδράργυρο θα γεννηθούν τα Ανώτερα Υπαρξιακά Σώματα του Είναι.

Αν κάποιος έχει το Αστρικό, το Νοητικό και το Αιτιατό σώμα, προφανώς γίνεται ένας Ηλιακός άνθρωπος και δέχεται τις ψυχικές και πνευματικές αρχές. Φυσικά, στην αρχή έχουμε μόνο τον Ακατέργαστο Υδράργυρο και είναι απαραίτητο να τον μετατρέψουμε, δηλαδή οι σεξουαλικές εκκρίσεις πρέπει να μετατραπούν, να μεταμορφωθούν σε ενέργεια.

Αυτή η ενέργεια λέγεται Μεταλλική Ψυχή του Σπέρματος, αυτή η ενέργεια ανεβαίνει μέσα από τα σπερματικά κανάλια στον εγκέφαλο. Αργότερα, αυτή η ενέργεια συγχωνεύει τους θετικούς με τους αρνητικούς της πόλους στον κόκκυγα, κοντά στο τριβένι [3] και τότε εμφανίζεται η φωτιά. Η φωτιά γονιμοποιεί την ενέργεια και αναμεμιγμένη μαζί της ανεβαίνει μέσα απ' τη σπονδυλική στήλη στον εγκέφαλο.

Το πλεόνασμα αυτού του Υδράργυρου που έχει γονιμοποιηθεί από το θειάφι, αποκρυσταλλώνεται στα Ανώτερα Υπαρξιακά Σώματα του Είναι. Πρώτο θα δημιουργηθεί το Αστρικό σώμα, δεύτερο θα δημιουργηθεί το σώμα του Νου και τρίτο το Αιτιατό σώμα. Όταν κάποιος έχει το Αστρικό, το Νοητικό και το Αιτιατό σώμα, δέχεται τις πνευματικές αρχές και γίνεται άνθρωπος, ένας αληθινός άνθρωπος. Αυτό λοιπόν είναι απολύτως αναγκαίο. Αλλά το να δημιουργήσουμε τα Υπαρξιακά Ανώτερα Σώματα του Είναι με το να τα τελειοποιήσουμε είναι διαφορετικό πράγμα.

Αναμφίβολα, το Αλάτι, το Θειάφι και ο Υδράργυρος είναι η βάση των πάντων. Όπου υπάρχει ύλη, υπάρχει και αλάτι. Το μικρότερο συστατικό στοιχείο κάθε ύλης είναι το αλάτι και το αλάτι μπορεί να μεταμορφωθεί σε χρυσό. Επομένως, τα Ανώτερα Υπαρξιακά Σώματα του Είναι, είναι ένα μίγμα από Αλάτι, Θειάφι και Υδράργυρο. Το αλάτι σε οποιοδήποτε από αυτά τα σώματα, μέσα από τη συλλογική δράση του Θείου και του Υδράργυρου, μεταμορφώνεται σε χρυσάφι.

Το να μεταμορφώσουμε αυτά τα σώματα σε χρυσό, σε Έξοχα Οχήματα Χρυσού, είναι το σωστό και αυτό είναι το Μεγάλο Έργο. Αλλά αυτό το θαύμα δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί χωρίς να δεχτούμε λίγη επιπλέον βοήθεια. Αυτή η θαυμάσια βοήθεια είναι η γέννηση του Χριστού μες τη καρδιά μας: Ο Χριστός πρέπει να γεννηθεί μέσα μας ώστε το κολοσσιαίο έργο της μετατροπής των Ανώτερων Υπαρξιακών Σωμάτων του Είναι σε καθαρό χρυσό να μπορεί να γίνει.

Ας τοποθετήσουμε τους εαυτούς μας σε οποιοδήποτε από αυτά τα σώματα: το Αστρικό Σώμα. Ας φανταστούμε έναν άνθρωπο που έχει Αστρικό σώμα. Κάποιος γνωρίζει ότι έχει Αστρικό Σώμα όταν μπορεί να το χρησιμοποιήσει, να ταξιδέψει με αυτό συνειδητά και θετικά, όταν μπορεί να ταξιδεύσει από έναν πλανήτη σε έναν άλλο... Ας φανταστούμε τώρα έναν άνθρωπο που έχει αστρικό σώμα αλλά εργάζεται ώστε να το μεταμορφώσει σε ένα όχημα από καθαρό χρυσό, δηλαδή να

το τελειοποιήσει. Πώς θα μπορούσε να το κάνει αυτό αν δεν έχει εξαλείψει τον Ξηρό Υδράργυρο (τα «Εγώ») και το Αρσενικούχο Θειάφι (δηλητήριο), τουτέστιν, τα αιμοδιψή άτομα της λαγνείας;

Προφανώς θα χρειαστεί βοήθεια και αν καταφέρει την εξάλειψη του ξηρού υδράργυρου και του Αρσενικούχου Θειαφιού ή δηλητηριώδους θείου, τότε το αστρικό του σώμα θα μετατραπεί σε ένα Όχημα Χρυσού. Αλλά αυτό το έργο είναι δύσκολο. Ευτυχώς ο Εσωτερικός Χριστός παρεμβαίνει και βοηθά να εξαλειφθεί όλος αυτός ο Ξηρός Υδράργυρος και ο Δηλητηριώδης Υδράργυρος του Αρσενικούχου Θειαφιού. Και τέλος, σαν αποτέλεσμα αυτών των εργασιών, το όχημα μεταμορφώνεται σε όχημα χρυσού.

Το αλάτι που μεταμορφώνει το Αστρικό Σώμα σε όχημα πολύτιμου χρυσού, αναγκαστικά θα χρειαστεί να περάσει από διαδοχικά στάδια. Το πρώτο συμβολίζεται από το Μαύρο Κοράκι, από τον Κρόνο. Γιατί;

Γιατί ο μνημένος θα πρέπει να αρχίσει να εργάζεται με τον Θάνατο: Θα πρέπει να εξοντώσει, να καταστρέψει, να αποσυνθέσει όλα τα απάνθρωπα στοιχεία που φέρει μέσα στο Αστρικό του Σώμα (και αυτό σημαίνει θάνατος, σήψη) ώστε εν τέλει να φτάσει το Λευκό Χρώμα το οποίο είναι απαραίτητο.

Εμφανώς, αυτό το Λευκό Χρώμα συμβολίζεται από το λευκό περιστέρι. Οι μνημένοι της Αιγύπτου συνήθιζαν να χρησιμοποιούν το Μπα (Ba), με άλλα λόγια, λευκές λινές φορεσιές, για να συμβολίσουν την παρθενία, την αγνότητα. Το τρίτο σύμβολο είναι ο Κίτρινος Αετός, ο μνημένος έχει δικαίωμα να φορέσει το κίτρινο χιτώνα. Ο τέταρτος, είναι το τέταρτο στάδιο του έργου, ο μνημένος δέχεται τον μωβ χιτώνα που σημαίνει ότι το αστρικό του σώμα έχει ήδη μεταμορφωθεί σε ένα όχημα καθαρού χρυσού της καλύτερης ποιότητας. Ο Αρχηγός όλης αυτής της αλχημικής εργασίας είναι ο Εσωτερικός Χριστός.

Οι σοφοί άνδρες λένε ότι «το Αλάτι, το Θειάφι και ο Υδράργυρος, είναι παθητικά όργανα του μεγάλου έργου» λένε «το πιο σημαντικό είναι ο Εσωτερικός Μάγος». Αυτός ο μάγος που αναφέρεται και απ' τον Παράκελσο είναι ο Εσωτερικός Χριστός, ο Κύριος. Αυτός είναι που πρέπει στη πραγματικότητα να κάνει, όλο το Μεγάλο Έργο.

Χρησιμοποίησα σαν παράδειγμα το Αστρικό Σώμα, αλλά μια παρόμοια δουλειά πρέπει να γίνει και με κάθε ένα από τα υπαρξιακά σώματα του Είναι. Αυτό το έργο χωρίς τον Εσωτερικό Μάγο της Αλχημείας θα ήταν αδύνατο. Για αυτό το λόγο, όταν κάποιος αρχίσει το Μεγάλο Έργο, πρέπει να ενσαρκώσει τον Εσωτερικό Χριστό. Αυτός γεννήθηκε στον σάβλο του σώματός μας, εκεί μέσα είναι που έχουμε τα ζώα των κατώτερων παθών. Πρέπει να αναπτυχθεί, να ξεδιπλωθεί μέσα απ' τις διαδοχικές ανόδους των βαθμών μύησης, να γίνει ένας Άνθρωπος ανάμεσα στους Άνθρώπους, να αποκτήσει τον έλεγχο όλων των συναισθηματικών, βουλητικών, σεξουαλικών, συναισθηματικών διαδικασιών κλπ κλπ... να γίνει σαν οποιονδήποτε άλλον.

Ο Χριστός, αν και είναι ένα τόσο τέλειο Ον, πρέπει να ζήσει σαν αμαρτωλός ανάμεσα σε αμαρτωλούς, άγνωστος, μεταξύ αγνώστων. Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα των γεγονότων. Αλλά αναπτύσσεται, ξεδιπλώνεται και αντιστοίχως εξαλείφει μέσα στον εαυτό του τα ανεπιθύμητα στοιχεία που κουβαλάμε μέσα μας.

Η σταδιακή ένωσή του μαζί μας είναι τόσο σπουδαία, ώστε βάζει όλες τις ευθύνες πάνω στους ώμους του: Έχει μεταμορφώσει τον εαυτό του σε έναν

αμαρτωλό σαν εμάς (και εκείνος δεν είναι αμαρτωλός), ζώντας όπως όλοι, νιώθοντας στο πετσί και στο κόκαλό του, τους πειρασμούς, και σε αυτή τη μορφή, λίγο-λίγο, εξοντώνει τα ανεπιθύμητα στοιχεία του ψυχισμού μας, όχι σαν κάτι άγνωστο σε αυτόν, αλλά σαν κάτι που είναι δικό του κομμάτι. Ξεδιπλώνεται και αναπτύσσεται μέσα στον εαυτό μας και αυτό είναι πραγματικά υπέροχο. Αν δεν είχαμε αυτή τη μορφή, θα ήταν αδύνατον να εκπληρώσουμε το Μεγάλο Έργο.

Ο Εσωτερικός Χριστός είναι αυτός που πρέπει να εξαλείψει όλον αυτό τον Ξηρό Υδράργυρο και όλο αυτό το Δηλητηριώδες Θειάφι, έτσι ώστε τα Ανώτερα Υπαρξιακά Σώματα του Είναι να μπορούν να μεταμορφωθούν σε οχήματα από καθαρό χρυσό (χρυσό της καλύτερης ποιότητας).

Οι Τρεις Σοφοί ερχόμενοι να προσκυνήσουν το παιδί, αντιπροσωπεύουν τα χρώματα του Μεγάλου Έργου. Το πρώτο χρώμα είναι το μαύρο. Το έργο της τελειοποίησης ενός σώματος, επαναλαμβάνω, συμβολίζεται από το Μαύρο κοράκι του θανάτου: Είναι η δουλειά του Κρόνου, που συμβολίζεται από έναν μάγο μαύρου χρώματος. Τότε περνάμε μέσα από έναν θάνατο: Τον θάνατο όλων των επιθυμιών μας, των παθών μας και ούτω καθ' εξής, στο Αστρικό πεδίο.

Το λευκό περιστέρη έρχεται μετά από αυτό, δηλαδή τη στιγμή που έχουμε ήδη αποσυνθέσει όλα τα «Εγώ» μας του Αστρικού κόσμου. Τότε έχουμε το δικαίωμα να φορέσουμε τον χιτώνα από λευκό λινό, τον χιτώνα του αιγυπτιακού Μπα, τον χιτώνα του Ιησού.

Αυτός είναι ο δεύτερος βασιλιάς, ο λευκός βασιλιάς. Και αν κάποιος έχει προχωρήσει αρκετά στη τελειοποίηση του Αστρικού Σώματος και εμφανίζεται πάνω του το κίτρινο χρώμα, έχει το δικαίωμα να φορέσει τον κίτρινο χιτώνα. Τότε είναι που εμφανίζεται ο κίτρινος αετός και αυτό μας θυμίζει τον τρίτο από τους βασιλιάδες, αυτόν της κίτρινης φυλής.

Τέλος, το στέμμα του έργου είναι το μωβ. Όταν ένα σώμα είναι από καθαρό χρυσό, ο μνημένος δέχεται το μωβ των βασιλιάδων (γιατί έχει επιτύχει) και αυτό είναι το μωβ που οι βασιλιάδες κουβαλούν στους ώμους τους.

Συνεπώς, εδώ μπορείτε να δείτε ότι οι Τρεις Σοφοί δεν είναι τρεις όπως πολλοί πιστεύουν. Όχι κύριε! Είναι τόσοι, όσα είναι τα θεμελιώδη χρώματα του Μεγάλου Έργου έτσι ακριβώς όπως και ο Ιησούς Χριστός είναι εσωτερικός, ζει μέσα στους εαυτούς μας!

Το σκληρότερο σημείο της δοκιμασίας για τον Ιησού Χριστό, όταν γεννιέται στη καρδιά του ανθρώπου, είναι ακριβώς το Κοσμικό Δράμα, η Σταύρωσή του. Στο ευαγγέλιο μπορούμε να δούμε τα πλήθη να ζητάνε την σταύρωση του Κυρίου. Αυτά τα πλήθη δεν είναι από το χτες, ούτε από ένα μακρινό παρελθόν, όπως πολλοί πιστεύουν, ενός γεγονότος που συνέβη 1.975 χρόνια πριν. Όχι, αυτά τα πλήθη βρίσκονται μέσα στον εαυτό μας, είναι τα περίφημα «Εγώ»!

Μέσα σε κάθε άτομο ζούνε χιλιάδες άνθρωποι: Το «Εγώ» μίσος, το «Εγώ» νιώσε ζήλεια, το «Εγώ» νιώσε φθόνο, το «Εγώ» είμαι άπληστος κλπ. Είναι ξεκάθαρο ότι τα εσωτερικά πλήθη είναι τα περίφημα «Εγώ» που φωνάζουν: «Σταύρωσον! Σταύρωσον! Σταύρωσον!».

Όσον αφορά τους τρεις προδότες, ήδη ξέρουμε από το Χριστιανικό ευαγγέλιο ότι είναι ο Ιούδας, ο Πιλάτος και ο Καϊάφας. Ποιος είναι ο Ιούδας; Είναι ο δαίμονας της επιθυμίας. Ποιος είναι ο Πιλάτος; Ο Δαίμονας του νου. Ποιος είναι ο Καϊάφας; Ο δαίμονας της κακής θέλησης. Είναι απαραίτητο όμως να τα ξεκαθαρίσουμε αυτά για να είναι δυνατή η κατανόηση του μύθου.

Ο Ιούδας, ο δαίμονας της επιθυμίας, ανταλλάσει τον Εσωτερικό Χριστό για τριάκοντα αργύρια. $3+0=3$. Αυτός είναι ο καβαλιστικός υπαινιγμός. Με άλλα λόγια, τον ανταλλάσει για υλικά αγαθά: για τα λεφτά, τα ποτά, την πολυτέλεια, τις ζωώδεις απολαύσεις κλπ.

Και όσον αφορά τον Πιλάτο, αυτός είναι ο δαίμονας του μυαλού. Αυτός ο δαίμονας πάντα νίπτει τας χείρας του, δεν είναι ποτέ ένοχος. Έχει για όλα μια δικαιολογία, ένα επιχείρημα, ποτέ δεν νιώθει ένοχος. Πραγματικά, ζούμε δικαιολογώντας κάθε ψυχολογικό ελάττωμα που έχουμε μέσα στους εαυτούς μας, ποτέ δε σκεφτόμαστε ότι είμαστε ένοχοι.

Υπάρχουν αυτοί που έρχονται και μου λένε: «Κύριε, θεωρώ ότι είμαι ένας καλός άνθρωπος. Δεν σκοτώνω, δεν κλέβω, είμαι φιλόανθρωπος, δεν είμαι φθονερός» δηλαδή είμαι «έναν ενάρετος άνθρωπος». Κατά την άποψή τους είναι τέλειοι. Ε λοιπόν, αναρωτιέμαι, τι να κάνω μπροστά σε τόση «τελειότητα»; Αντίο!

Επομένως, ας δούμε τα πράγματα όπως είναι, στην στυγνή τους πραγματικότητα. Εκείνος ο Πιλάτος πάντα πλένει τα χέρια του, ποτέ δε νιώθει ένοχος. Και όσον αφορά τον Καϊάφα, πιστεύω ειλικρινά ότι αυτός είναι ο πιο διεστραμμένος από όλους. Σκεφτείτε τι ακριβώς είναι ο Καϊάφας: Ο Εσωτερικός Χριστός πολλές φορές χρίζει κάποιον Ιερέα ή Δάσκαλο, έναν Μυημένο, ώστε αυτός να καθοδηγήσει τους αμνούς του και να τους φροντίσει. Του δίνει την εξουσία να οδηγήσει το εκκλησίασμα και αυτός ο Ιερέας, ο Δάσκαλος ή ο Μυημένος, αντί να οδηγεί τον λαό του σοφά, πουλάει τα σύνεργα των μυστηρίων, κάνει πορνείο την αγία τράπεζα, μοιχεύει με τους μαθητές κοκ.

Συμπέρασμα: προδίδει τον Εσωτερικό Χριστό. Είναι επώδυνη αυτή η πράξη; Φυσικά! Είναι φριχτή, είναι η πιο βρώμικη προδοσία που μπορεί να υπάρξει! Και δεν υπάρχει καμία αμφιβολία: είναι πολλές οι θρησκείες που πόρνευσαν τους εαυτούς τους και είναι πολλοί οι ιερείς που πρόδωσαν τον Εσωτερικό Χριστό.

Δεν καταδεικνύω κάποια συγκεκριμένη σέκτα, όχι, μιλάω για το σύνολο των θρησκειών του κόσμου. Έχει συμβεί ακόμα κάποιες εσωτερικές ομάδες, κατευθυνόμενες από αληθινούς μυημένους να έχουν προδοθεί πολλές φορές από αυτούς: έχουν προδώσει τον Εσωτερικό Χριστό και αυτό είναι οδυνηρό, απείρως οδυνηρό... Ο Καϊάφας λοιπόν είναι ο πιο βρώμικος από όλους.

Σκεφτείτε για μια στιγμή τον Εσωτερικό Χριστό, μέσα στα βάθη του καθενός σας, τον ιδιοκτήτη όλων των διανοητικών και συναισθηματικών σας διεργασιών που πολεμάει για να σώσει τον καθένα σας, υποφέροντας ανείπωτα και τα δικά σας «Εγώ» να επαναστατούν εναντίον του, να βλασφημούν, να βάζουν στο κεφάλι του το αγκαθωτό στέμμα μαστιγώνοντας τον... Αυτή λοιπόν είναι η ωμή πραγματικότητα των γεγονότων: είναι το Κοσμικό δράμα βιωμένο εσωτερικά. Τέλος, ο Εσωτερικός Χριστός θα πρέπει να ανέλθει στον Σταυρό του και να κατέβει στον Άδη (με τους νεκρούς του, νικάει τον θάνατο. «Σταυρόν γαρ υπομείνας δι' ημάς, θανάτω, θάνατον ώλεσεν». Αυτή είναι η τελευταία πράξη που κάνει). Αργότερα, ανασταίνεται μέσα στον μυημένο και ο μυημένος ανασταίνεται μαζί του. Τότε το Μεγάλο Έργο έχει ολοκληρωθεί. Τετέλεσται!

Σε αυτή τη μορφή έχουν έρθει στη διάρκεια των αιώνων οι Αναστημένοι Δάσκαλοι. Ας σκεφτούμε τον Ερμή τον Τρισμέγιστο, τον Μόρνα (σπουδαίο δασκάλο των δυνάμεων των Τζίνι). Ας σκεφτούμε τον κόμη Καλιόστρο, που είναι ακόμα εν ζωή ή τον Άγιο Γερμανό (Saint Germain) που το έτος 1939 επισκέφθηκε την Ευρώπη ξανά. Ο Άγιος Γερμανός εργαζόταν ενεργά κατά τη διάρκεια του

17^{ου}, 18^{ου} και 19^{ου} αιώνα και παρόλα αυτά, υπάρχει ακόμα με φυσικό σώμα, είναι ένας Αναστημένος Δάσκαλος. Γιατί είναι Αναστημένοι; Γιατί χάρη στον Εσωτερικό Χριστό κατέκτησαν την Ανάσταση.

Επομένως, χωρίς τον Εσωτερικό Χριστό η ανάσταση δεν θα ήταν δυνατή. Αυτοί που πιστεύουν ότι με τον απλό φυσικό θάνατο έχουν ήδη αποκτήσει πρόσβαση στην Ανάσταση των Νεκρών, στη πραγματικότητα είναι άνθρωποι που χρίζουν συμπόνιας, που όχι μόνο βρίσκονται σε άγνοια (μιλώντας σε Σωκρατικό ύφος), αλλά ακόμα χειρότερα: βρίσκονται σε άγνοια της άγνοιάς τους. Η Ανάσταση είναι κάτι πάνω στο οποίο θα πρέπει να εργαστούμε εδώ και τώρα. Και αυτός που θα το επιχειρήσει πρέπει να αναστηθεί σε σάρκα και οστά. Η Αθανασία πρέπει να επιτευχθεί εδώ και τώρα, προσωπικά από τον καθένα. Με αυτή τη μορφή πρέπει να κατανοηθεί το μυστήριο του Χριστού. Ολόκληρο το Κοσμικό Δράμα είναι εξωπραγματικό, θαυμάσιο, και πράγματι ξεκινάει με τη γέννηση του Χριστού στη καρδιά μας.

Αυτό που ακολουθεί στη συνέχεια, μετά τη γέννηση του, είναι τρομερό: έπρεπε να ξεφύγει στην Αίγυπτο, επειδή ο Ηρώδης διέταξε να θανατωθούν όλα τα παιδιά (αλλά αυτό είναι συμβολικό, απολύτως συμβολικό).

Λέγεται για τον Ιησού, (σε απόκρυφο ευαγγέλιο) ότι η Μαρία έπρεπε να δραπετεύσει στην Αίγυπτο και ότι έμειναν εκεί αρκετές μέρες ζώντας κάτω από μια μεγάλη συκιά και ότι από αυτή τη συκιά αναδυόταν ένα ποτάμι από καθαρό νερό (όλα αυτά πρέπει να γίνουν κατανοητά). Η συκιά πάντα συμβολίζει το σεξ. Τράφηκαν από τους καρπούς της συκιάς; Οι καρποί της είναι οι καρποί της Ζωής, της Γνώσης του Καλού και του Κακού και αυτό το αγνό νερό που αναδυόταν απ' τη συκιά είναι απλά ο Υδράργυρος της Μυστικής Φιλοσοφίας.

Πολλά έχουν γραφεί σχετικά με τον Αποκεφαλισμό των Αθών. Ο Νίκολας Φλαμέλ άφησε χαραγμένο πάνω στις θύρες του νεκροταφείου του Παρισιού σκηνές από τον Αποκεφαλισμό των Αθών. Αλλά ποιο είναι το αληθινό νόημα του Αποκεφαλισμού των Αθών; Είναι συμβολικό και αλχημικό επίσης! Κάθε μνημένος πρέπει να περάσει μέσα από τον αποκεφαλισμό.

(Σ.Σ. Διαβάζουμε στους Χυμικούς Γάμους του Χριστιανού Ροδόσταυρου : «Τελικά, ήρθε ένας πολύ ψηλός μαύρος άνδρας , ο οποίος έφερε στο χέρι του ένα κοφτερό τσεκούρι. Τώρα, αφού ο παλιός βασιλιάς μεταφέρθηκε πρώτα στο κάθισμα, το κεφάλι του αποκόπηκε με ένα στιγμιαίο κτύπημα και τυλίχτηκε σε ένα μαύρο πανί. Αλλά το αίμα συλλέχτηκε σε ένα μεγάλο χρυσό κύπελλο και τοποθετήθηκε μαζί με αυτόν σε παρακείμενο φέρετρο, και αφού καλύφτηκε, τέθηκε κατά μέρος ».)

Αλλά τι πρέπει να αποκεφαλιστεί από τον εσωτερικό Χριστό; Πρέπει να αποκεφαλίσει το Εγώ, το «ο εαυτός μου». Τι σημαίνει το αίμα που χύνεται με τον αποκεφαλισμό; Είναι η φωτιά, είναι η Ιερή Φωτιά, που χρησιμοποιείται από τον μνημένο για να εξαγνίσει, να καθαρίσει και να τον κάνει λευκό. Όλα αυτά είναι εσωτερικά, τίποτα δεν πρέπει να ερμηνευτεί κατά γράμμα.

Εν συνεχεία, ερχόμαστε στα θαυματουργικά φαινόμενα του μεγάλου Δασκάλου. Περπάτησε πάνω στα νερά; Ναι, ο Εσωτερικός Χριστός πρέπει να περπατήσει πάνω στα Νερά της Ζωής για να δώσει όραση σε αυτούς που δεν έχουν ώστε να δουν το Φως και ακοή σε αυτούς που δεν έχουν αυτιά, ώστε να ακούσουν τον Λόγο. Όταν ο Κύριος έχει αναπτυχθεί μέσα στον μνημένο, πρέπει να πάρει τον Λόγο και να εξηγήσει σε άλλους τι είναι το Μονοπάτι. Για να καθαρίσει τους λεπρούς (όλοι είμαστε λεπροί, δεν υπάρχει κάποιος που να μην είναι. Αυτή η

λέπρα είναι το Εγώ, το πολλαπλό «Εγώ». Αυτή είναι η λέπρα που όλοι κουβαλάμε μέσα μας και που πρέπει να γιατρευτεί). Όλοι είμαστε παράλυτοι, δεν περπατάμε ακόμα το μονοπάτι της Αυτοπραγμάτωσης. Ο Υιός του Ανθρώπου πρέπει να γιατρέψει τους παράλυτους, ώστε να μπορούν να περπατήσουν στην κατεύθυνση του Βουνού του Είναι.

Είναι απαραίτητο να καταλάβουμε το ευαγγέλιο με έναν πιο βαθύ και εσωτερικό τρόπο. Το ευαγγέλιο δεν αφορά ένα μακρινό παρελθόν, αλλά πρέπει να βιωθεί μέσα στους εαυτούς μας εδώ και τώρα. Αν αρχίζουμε να ωριμάζουμε λίγο, θα καταλάβουμε με μια καλύτερη μορφή το μήνυμα που ο μεγάλος Καβίρ Ιησούς έφερε στη Γη. Σε κάθε περίπτωση, είναι απαραίτητο να περάσουμε μέσα από τις τρεις εξαγνίσεις που το Σίδερο και η Φωτιά πρέπει να κάνουν.

Τα Τρία Καρφιά του Σταυρού συμβολίζουν αυτούς τους τρεις εξαγνισμούς και η λέξη INRI λέει πολλά (ξέρουμε ήδη ότι το INRI συμβολίζει εσωτερικά τη φωτιά). Πρέπει να περάσουμε μέσα από τους τρεις εξαγνισμούς που το Σίδερο και η Φωτιά πρέπει να κάνουν, πριν την επίτευξη της Ανάστασης. Αλλιώς δεν θα ήταν δυνατό να επιτύχουμε την Ανάσταση. Αυτός που ανίσταται μεταμορφώνεται ριζικά, μεταμορφώνεται σε έναν Θεάνθρωπο, σε έναν Ιεροφάντη του μεγέθους ενός Βούδδα ή ενός Ερμή, ενός Κελτσαλκοάτλ και λοιπά.

Πραγματικά, τα τέσσερα ευαγγέλια, επειδή περιέχουν αλχημικά και Καβαλιστικά νοήματα, δεν θα ήταν δυνατό να κατανοηθούν, αν κάποιος δεν μελετήσει αλχημεία και Καμπάλα. Αυτό είναι εμφανές.

Οι Εβραίοι έχουν τρία ιερά βιβλία. Το πρώτο είναι το Σώμα του Δόγματος, δηλαδή η Βίβλος. Το δεύτερο είναι η Ψυχή του Δόγματος: το Ταλμούδ, μέσα στο οποίο υπάρχει η παραδοσιακή εβραϊκή ψυχή. Το τρίτο, τέλος, είναι το Πνεύμα του Δόγματος, το Ζοχάρ, μέσα στο οποίο βρίσκεται η Καμπάλα των ραβίνων.

Η Βίβλος, το σώμα της πίστης, είναι κωδικοποιημένη. Αν θέλουμε να μελετήσουμε τη Βίβλο γραμμή προς γραμμή, δρούμε με έναν ανόητο, εμπειρικό και παράλογο τρόπο. Μια επιβεβαίωση αυτού, είναι όλες οι Νεκρές σέκτες που έχουν εμφανιστεί κατά καιρούς, με εμπειρικές ερμηνείες της Βίβλου των οποίων οι ερμηνείες δεν συμφωνούν μεταξύ τους μέχρι και σήμερα. Αν υπάρχουν χιλιάδες σέκτες που βασίζονται στη Βίβλο, αυτό σημαίνει πως καμία τους δεν έχει κατανοήσει τη Βίβλο.

Μόνο με το τρίτο βιβλίο, το Ζοχάρ, γραμμένο από τον Συμεών Μπερχορτσαίλ (Simeon Berjorchail), τον Σπουδαίο Πεφωτισμένο Ραβί, μπορούμε να βρούμε το κλειδί για να ερμηνεύσουμε τη Βίβλο. Είναι, λοιπόν, απαραίτητο, να μελετήσουμε το Ζοχάρ, αν θέλουμε να μάθουμε κάτι σχετικά με τον Υιό του Ανθρώπου. Σε αυτό το βιβλίο πρέπει να μελετήσουμε το Δέντρο της Γνώσης. Πώς θα μπορούσαμε να μάθουμε κάτι για τον Υιό του Ανθρώπου, αν δεν μελετήσουμε το δέντρο της Ζωής στο Ζοχάρ; Δεν είναι δυνατό! Όταν κάποιος μελετά το Δέντρο της Ζωής, πρέπει να ερευνήσει και τα δέκα Σεφировθ της Εβραϊκής Καμπάλα.

Αυτή τη φορά θα μιλήσω για τα Δέκα Σεφировθ, όχι από πάνω προς τα κάτω αλλά από κάτω προς τα πάνω, επειδή όπως ο Κόμης Αγ. Γερμανός (St. Germain) μου έλεγε σε μια ειδική περίπτωση: «Τώρα, αυτούς τους καιρούς, πρέπει να δουλέψουμε από κάτω προς τα πάνω» (και είναι αλήθεια ότι δεν έχουμε άλλη επιλογή επειδή η ανθρωπότητα έχει γίνει τόσο υλιστική). Συνεπώς θα αρχίσω να μιλάω για τον δέντρο της ζωής από κάτω προς τα πάνω όχι από πάνω προς τα κάτω...

Το πρώτο Σεφινώθ είναι το Μαλκούτ. Είναι εμφανές ότι αυτό είναι ο φυσικός κόσμος, ο τρισδιάστατος κόσμος του Ευκλείδη.

Οι επιστήμονες μπορούν να γνωρίζουν τους μηχανισμούς των φαινομένων, αλλά τι ξέρουν για την Ζωική Βάση (τη βάση της ζωής); Απολύτως τίποτα! Ας πάρουμε για παράδειγμα ένα οποιαδήποτε σώμα: βλέπουμε ότι αποτελείται από όργανα. Τα όργανα αποτελούνται από κύτταρα, τα κύτταρα από μόρια και τα μόρια από άτομα, τα οποία αν σπάσουν, απελευθερώνεται ενέργεια. Οι επιστήμονες μπορούν να παίξουν με τη βιομηχανική των φαινομένων, αλλά δεν μπορούν να δημιουργήσουν ζωή. Αδύνατον! Αν βάλουμε πάνω στο τραπέζι του εργαστηρίου τις χημικές ουσίες που συνθέτουν τον αρσενικό και το θηλυκό γαμέτη, δηλαδή το σπέρμα και το ωάριο, και τους πούμε να κλωνοποιήσουν αυτούς τους γαμέτες, δεν αρνούμαι ότι μπορούν να το κάνουν (αυτό είναι δυνατό με τη χρήση πολύ ισχυρών επιστημονικών εργαλείων), αλλά ένα πράγμα είναι απολύτως σίγουρο, ότι δεν θα καταφέρουν ποτέ να δημιουργήσουν ζωή σε αυτούς τους γαμέτες, να δημιουργήσουν έναν ανθρώπινο οργανισμό.

Ο Αλφόνσο Γκουέρρα (Alfonso Guerra), ο σπουδαίος Μεξικάνος σοφός, αυτός που δημιούργησε τη θεωρία του Πλάσματος, κατασκεύασε το τεχνητό κύτταρο, αλλά αυτό το κύτταρο ποτέ δεν είχε ζωή, ήταν ένα νεκρό κύτταρο.

Οι σπόροι του καφέ μπορούν να μεταφερθούν από το ένα χώμα στο άλλο, το ίδιο μπορεί να συμβεί και με τους γόνους ενός ανθρώπου προς έναν άλλο, να γίνουν τεχνητές γονιμοποιήσεις. Όλα αυτά είναι δυνατά, αλλά σε αυτή τη περίπτωση παίζουν με αυτό που η φύση έχει ήδη καταφέρει. Ας παρατηρήσουμε αν οι επιστήμονες είναι σε θέση να κατασκευάσουν αυτούς τους σπόρους, σπόρους που έχουν τη δυνατότητα να γίνουν κάτι ζωντανό (αυτό ποτέ δεν έχει γίνει και ποτέ δε θα γίνει).

Άρα η ζωή είναι κάτι διαφορετικό. Όπως ο Εμμανουέλ Κάντ (Immanuel Kant) ο φιλόσοφος του Κόνιγκσμπεργκ είχε πει μια μέρα, ο ανθρώπινος οργανισμός έχει ανάγκη ένα «Nexus Formativus» (δηλ. μια μορφοποιητική δύναμη που δίνει στα πράγματα ενότητα) για την επιβίωσή του. Αυτό το «Nexus Formativus» είναι το ζωτικό σώμα, ή το Λίνγκα-Σαρίρα (Linga-Sarira) του Ινδουισμού: Η Ζωική βάση του ζωντανού κυττάρου, το Ιεσόντ (Jesod) της Εβραϊκής Καμπάλας.

Όπως το φυσικό σώμα έχει για τη συντήρηση και την ασφάλειά του το Ζωτικό σώμα, έτσι και τα φυτά και κάθε οργανισμός που έχει ζωή (και γενικά ότι πάλλεται πάνω στο πλανήτη Γη) επίσης έχουν. Ολόκληρος ο γήινος κόσμος έχει τη ζωική του βάση, το Ιεσόντ του. Σε αυτό το Ιεσόντ του γήινου κόσμου, είναι η ζωή του κόσμου μας.

Εμβαθύνοντας λίγο στο θέμα αυτό, θα μπορούσαμε να μιλάμε για μια Πέμπτη κατεύθυνση. Προφανώς, πολύ πέρα του Ζωτικού Κόσμου υπάρχει ο Αστρικός κόσμος. Στον Αστρικό κόσμο ζούνε οι αποχωρισμένοι από το σώμα τους άνθρωποι, αφού έχουν αφήσει το φυσικό τους σώμα. Στον Αστρικό κόσμο βρίσκουμε τις λεγεώνες των Αγγέλων και των δαιμόνων. Οποιοσδήποτε μπορεί να μάθει να εργάζεται στον Αστρικό κόσμο αν το επιθυμεί. Διδάσκουμε συστήματα που επιτρέπουν να μπούμε στον Αστρικό κόσμο. Αυτός ο Αστρικός κόσμος ακριβώς, είναι το Καβαλιστικό Ιόντ (Jod).

Πολύ πέρα από τον Αστρικό κόσμο βρίσκουμε τον κόσμο του Κοσμικού Νου, τον διάσημο Εβραϊκό Νετζά (Netzah). Η Γη έχει τα όρια της. Ο Κοσμικός ή Πλανητικός Νους βρίσκεται σε όλα όσα είναι, ήταν και θα είναι. Ο δικός μας νους είναι ένα

κομμάτι αυτού του Πλανητικού Νου. Ο κόσμος του Νου έχει μελετηθεί ενδελεχώς από όλα τα σχολεία της Αναγέννησης.

Συνεχίζοντας με την ανάλυση του Δέντρου της Ζωής, μπαίνουμε στο κόσμο των Φυσικών Αιτιών, τον Αιτιατό κόσμο. Προφανώς ο Αιτιατός κόσμος είναι στην πραγματικότητα ο Ναός της Αδελφότητας του Εσωτερικού Φωτός, ο οποίος δε φτιάχτηκε ποτέ από ανθρώπινα χέρια. Στον Αιτιατό Κόσμο βρίσκουμε τις διαφορετικές ροές των κοσμικών αιτιών: Κάθε αποτέλεσμα έχει και μια αιτία, κάθε αιτία το αποτέλεσμά της. Κάθε αιτία μεταμορφώνεται σε αποτέλεσμα και κάθε αποτέλεσμα μεταμορφώνεται σε μια νέα αιτία. Επομένως, οι αιτίες συνδέονται με τα αποτελέσματα.

Η Αρχή του ανθρώπου, γνωστή ως Ανθρώπινη Ψυχή (έχει αποκαλεστεί Τιφερέτ και αυτό είναι πραγματικά ενδιαφέρον) βρίσκεται στον Αιτιατό Κόσμο. Η Ανθρώπινη Ψυχή είναι αρσενική, η Πνευματική Ψυχή είναι θηλυκή. Αλλά στον κόσμο του Τιφερέτ (Tiphereth) βρίσκουμε την Ανθρώπινη Ψυχή, αυτό που έχουμε από τους ανθρώπους.

Όταν ο Χριστός έρχεται να μας βοηθήσει (ο Εσωτερικός Χριστός), προφανώς θα πρέπει να αναστηθεί μέσα μας από το Τιφερέτ, με άλλα λόγια, τον Αιτιατό Κόσμο, επειδή στον Αιτιατό Κόσμο βρίσκονται οι αιτίες των λαθών μας και αυτός πρέπει να εξαλείψει αυτές τις αιτίες.

Για να γεννηθεί ο Κοσμικός Χριστός μέσα μας, πρέπει να ενανθρωπιστεί, επειδή είναι μία Κοσμική, συμπαντική δύναμη, λανθάνουσα σε κάθε άτομο του απόλυτου. Αλλά για να μπορέσει να ενανθρωπιστεί, θα πρέπει να διεισδύσει στη κοιλιά της Θεϊκής Μητέρας Κουνταλίνη. Πώς θα μπορούσαμε να το καταλάβουμε αυτό; Μέσα στους εαυτούς μας βρίσκεται ο πατέρας μας εν κρυπτώ καθώς και η Θεϊκή Μητέρα Κουνταλίνη.

Όταν το Αιώνιο Αρσενικό ξεδιπλώνει το Αιώνιο Θηλυκό, αναδύεται η Θεϊκή Μητέρα και δέχεται τον Λόγο στη κοιλιά της (όταν αυτός κατεβαίνει από το υψηλό του επίπεδο). Για αυτόν τον λόγο λέγεται ότι είναι παρθένα πριν τη γέννα, στη διάρκεια της γέννας και μετά τη γέννα. Και από εκείνη πρέπει να γεννηθεί εκείνο το Παιδί-Χριστός, ο Εσωτερικός Ιησούς Χριστός, ή ο ιδιαίτερος Ιησούα (Jeshua) που έχει έρθει για να μας σώσει.

Ξεπροβάλλει μέσα στην Ανθρώπινη Ψυχή. Όταν κάποιος δέχεται την μήση του Τιφερέτ, μπορεί να εκφράσει τον εαυτό του μέσα στην ανθρώπινη ψυχή, μέσα στον Αιτιατό Κόσμο. Για την ακρίβεια, εμφανίζεται εκεί, ώστε να είναι σε θέση να εξαλείψει τις αιτίες των λαθών του.

Πολύ πέρα από τον κόσμο του Τιφερέτ ή Κόσμο των φυσικών αιτιών, είναι το Γκεμπουρά (Geburah), ο κόσμος της Πνευματικής Ψυχής που στον αυστηρό Βουδισμό θα λεγόταν Βουδικός Κόσμος ή Ενστικτώδης Κόσμος. Λέγεται επίσης και κόσμος του Ψυχο-Πνεύματος.

Τι είναι λοιπόν το «Βούδδι»; Στο Βούδδι βρίσκεται η Βαλκυρία μας (Θεά του πολέμου), η Βασίλισσα των Τζίνι (ή Ginebra [4]), αυτή που έδωσε το κρασί στον Λάνσελοτ, ανάμεσα στα υπέροχα κύπελλα Σούκρα και Μάντι... Ας θυμηθούμε τον Δάντη, όταν μιλάει για τις δύο ψυχές: Αυτή η οποία εργάζεται και την άλλη που παρακολουθεί τον εαυτό της στον καθρέφτη. Γκεμπουρά, λέγεται επίσης ο Κόσμος της Αυστηρότητας, του Νόμου, της Δικαιοσύνης.

Πολύ πέρα από αυτό το Σεφιρώθ, βρίσκουμε το έβδομο, το Γκεντουλά (Gedulah, που αποκαλείται και Chesed). Αυτός είναι ο κόσμος του Εσώτερου (Intimus), ο

κόσμος του Άτμαν, του ανείπωτου. Η κληρονομιά που μας άφησε η αρχαία σοφία λέει: «Πριν τον καιρό που το ψέμα θα εμφανιζόταν χαμηλά, πάνω στη Γη, αυτοί που επέζησαν τον τυφώνα και την καταιγίδα λάτρευαν τον Εσώτερο και κήρυκες της Ωρόρας εμφανίστηκαν σε αυτούς...» Ο Εσώτερος είναι το Άτμαν το ανείπωτο: το Chessed.

Θα λέγαμε λοιπόν, ότι αυτά τα επτά Σεφировθ είναι το ορατό μέρος του δέντρου της ζωής. Πολύ πιο πέρα από αυτά τα επτά κατώτερα Σεφировθ, έρχονται τα ανώτερα Σεφировθ.

Μπινά (Binah): Τι είναι Μπινά; Μπινά είναι το Άγιο Πνεύμα μέσα σε κάθε έναν από εμάς. Ο κόσμος του Αγίου Πνεύματος είναι πρωτοφανής, θαυμάσιος, εκπληκτικός. Και ακόμα περισσότερο πέρα από τον κόσμο του Αγίου Πνεύματος που είναι ο κόσμος του Χοκμά (Chokmah), δηλαδή ο κόσμος του Λόγου, του κοσμικού Χριστού. Και πραγματικά πολύ πιο μακριά είναι ο κόσμος του Κέτερ (Kether), δηλαδή, ο κόσμος του Αρχαίου των Ημερών, του Πατέρα μας εν κρυπτώ.

Ο Κάθε ένας από εμάς έχει τον ειδικό και ατομικό του Πατέρα. Υπάρχουν τόσους πατέρες στους Ουρανούς όσοι και άνθρωποι στη Γη (και ακόμα περισσότεροι). Ο κάθε ένας από εμάς έχει τον δικό του πατέρα. Προφανώς, κανείς δεν θα ήταν δυνατό να δει τον Πατέρα, ούτε να του μιλήσει κατά πρόσωπο, χωρίς να πεθάνει.

Πρώτα, πρέπει να πεθάνει το Εγώ (όχι το φυσικό σώμα, αλλά το Εγώ), ώστε να μπορεί μετά να έχει την ευτυχία να δει τον Πατέρα και να μιλήσει μαζί του. Αλλιώς αυτό δεν θα ήταν δυνατό. Ή, τουλάχιστον, αν ο μνημένος δεν είναι τελείως νεκρός, πρέπει να έχει εξαλείψει ένα 90% του Εγώ του, για να έχει την ευδαιμονία να δει τον Πατέρα και να του μιλήσει ατομικά, πρόσωπο με πρόσωπο. Αυτός (το Κέτερ) είναι η Αγαθότητα της Αγαθότητας, ο Απόκρυφος του Απόκρυφου, το Έλεος των Ελεών.

Επομένως, αυτό είναι το Δέντρο της Ζωής, τα δέκα Σεφировθ της Εβραϊκής Καμπάλα. Ο Υιός του Ανθρώπου είναι στη περιοχή του Τιφερέτ. Αν κοιτάξουμε το Τιφερέτ, μπορούμε να δούμε ότι είναι το πέμπτο από τα Σεφировθ, με άλλα λόγια, είναι μισό στα πάνω Σεφировθ και μισό στα κάτω. Αυτός πρέπει (ως Υιός του Ανθρώπου) να εκφράσει τον εαυτό του στην Ανθρώπινη Ψυχή και θα πρέπει να ξαναενώσει τα ανώτερα με τα κατώτερα Σεφировθ, να τα ενσωματώσει στον εαυτό του, ώστε να μεταμορφωθεί σε Αδάμ Καδμόν, ήτοι τον Ουράνιο Αδάμ, τον Ηλιακό Αδάμ.

Όταν αυτό έχει συμβεί, θα είμαστε τέλειοι και μεταμορφωμένοι σε φοβερές περικαλλείς θεότητες, πέραν του καλού και του κακού. Χωρίς τον Χριστό (που ξεπροβάλλει στο Τιφερέτ) δεν θα ήταν δυνατό να φτάσουμε σε τέτοια τρομαχτικά ύψη. Ο Κύριος είναι θεμελιακός για το Μεγάλο Έργο, είναι ο Εσωτερικός Μάγος της Αλχημείας.

Κατανοώντας τι είναι το Δέντρο της Ζωής, μπορούμε να ξέρουμε επίσης και τι είναι ο Υιός του Ανθρώπου, όπως φαίνεται από τη Βίβλο. Αλλά δεν θα ξέραμε τι είναι ο Υιός του Ανθρώπου, αν δεν μελετούσαμε το Δέντρο της Ζωής στο Ζοχάρ.

Για παράδειγμα, η Βίβλος μιλάει για τον Υιό του Ανθρώπου και λέει: «Αυτός που αρνείται τον Πατέρα και τον Υιό είναι αντίχριστος». Αυτό είναι εμφανές, επειδή εκείνος που αρνείται τον Υιό του Ανθρώπου (είναι στην περιοχή του Τιφερέτ), δηλαδή, την Ανθρώπινη Ψυχή (γιατί αυτή η έκφραση παραπέμπει στην Ανθρώπινη Ψυχή), ο υλιστής που απομακρύνει από τον άνθρωπο την δυνατότητα να έχει Ανθρώπινη Ψυχή, όπως ο Καρλ Μαρξ που στερεί τις αιώνιες αξίες από την

ανθρωπότητα, προφανώς γίνεται ένας Αντίχριστος. Γιατί αν ο Χριστός εκφράζεται μέσα από το Τιφερέτ, αυτός που μιλά εναντίον της Ανθρώπινης Ψυχής, ή της Αρχής της Αιτίας, είναι ένας Αντίχριστος.

Άρα ο Αντίχριστος της ψευδούς επιστήμης, ζει στην πραγματικότητα πάνω στη Γη. Όλοι αυτοί οι άθεοι επιστήμονες, οι εχθροί του Απόλυτου, είναι Αντίχριστοι εκατό τοις εκατό, επειδή αρνούνται τον Υιό του Ανθρώπου. Ας αναλογιστούμε τώρα όλα αυτά αγαπητοί αδερφοί μου, για να καταλάβουμε τι είναι ο Εσωτερικός Χριστός και η γέννησή του στη καρδιά μας.

Βούδδας και Χριστός ή ο Βούδδας και ο Χριστός, αλληλοσυμπληρώνονται μέσα σε εμάς ο Χριστός και ο Βούδδας είναι ενωμένοι μέσα στους εαυτούς μας, είναι δύο όψεις του δικού μας Είναι. Και μπορώ να το εξηγήσω αυτό σε εσάς, υπό το φως του Δέντρου της Ζωής. Όπως είναι φυσικό, ο Βούδδας δημιουργείται από δύο αρχές: Το Τσεσέδ (Chesed) και το Γκεμπουρά (Geburah). Σε μια αυστηρά φιλοσοφική γλώσσα θα λέγαμε: Άτμαν-Βούδδι (που είναι ο Εσωτερικός Βούδδας). Και όσον αφορά τον Χριστό, μπορούμε να τον δούμε εδώ, στο Χοκμά.

Ο Χριστός επομένως, μέσα από το Μπινά (που είναι το σεξ), ενώνεται με τον Βούδδα, που είναι Τσεσέδ-Γκεμπουρά (κομμάτια του ίδιου μας του Είναι: Χριστός και Βούδδας). Έπειτα, το εσωτερικό και θρησκευτικό μέλλον της αυριανής ανθρωπότητας, αναμφίβολα θα έχει τον καλύτερο από τον Χριστιανικό εσωτερισμό και τον καλύτερο από τον Βουδιστικό, δηλαδή, ο Βουδιστικός και ο Χριστικός εσωτερισμός πρέπει να ενωθούν και να ενσωματώσουν ο ένας τον άλλο (ως δύο μέρη του Είναι μας)

Ο Γκαουτάμα, ο Βούδδας Σακιαμούνι, ήρθαν να μας διδάξουν τη Διδασκαλία του Τσεσέδ και Γκεμπουρά, τουτέστιν τη διδασκαλία του Εσωτερικού Βούδδα. Και ο Ιησού Μπεν Παντιρά (Το πρόσωπο Ιησούς) ήρθε για να μας διδάξει τη διδασκαλία της Ανθρώπινης Ψυχής, την διδασκαλία του Τιφερέτ, του Εσωτερικού Χριστού. Κάθε ένας από αυτούς μας έφερε ένα μήνυμα του Κοσμικού Χριστού.

Επομένως, ο Χριστός και ο Βούδδας συμπληρώνουν ο ένας τον άλλο, μέσα στους εαυτούς μας, αυτό είναι εμφανές. Για την κατανόηση όλων αυτών αγαπητά μου αδέρφια, αξίζει να εργαστούμε, ώστε μια μέρα να δεχτούμε την μύηση της Αφροδίτης, με άλλα λόγια, την μύηση του Τιφερέτ, την Γέννηση του Χριστού μέσα στην Καρδιά...

[1]salvator salvandus

[2] Amrita: Σημαίνει «αθανασία», συναντάται και με την έννοια του «νέκταρ» ή «soma» ένα ιερό υγρό που πρόσφερε αθανασία στους θεούς, το αντίστοιχο της Ελληνικής Αμβροσίας

[3] Triveni : Περιοχή στην Ινδία που συναντιούνται τρία ποτάμια, δύο υπαρκτά και ένα μυθικό που ενώνει τα δύο προηγούμενα υπογείως

[4] ή Γενεύη ή Γκουίνιβερ